

aldrig har været min Hensigt, at der ved, at Embedet blev ledigt, skulde ske et saadant Afdrag paa Emhedsgælden, at det kunde blive til Fordel for den ny Biskop. Det vilde det for det første ikke blive, medmindre der blev afbetalt meget betydeligt, thi hvad der skal betales i Renter og Afdrag, blev uforandret, saa længe indtil hele Gælden var betalt, det er 6 pCt. af den oprindelige Sum. Men fremdeles er Sammenhængen den, som det ærede Medlem for Assens (Berntsen) ganske rigtig udtalte, at der vilde blive Tale om store Byggearbejder derovre og det altsaa vilde være naturligt at anvende Pengene dertil, og det har hele Tiden været min Tanke. Det er derfor ogsaa for mig aldeles ligegyldigt, om man maatte sætte denne Anmærkning ind i Finansloven eller ej, jeg har aldrig haft en saadan Hensigt som at indrette Sagen til personlig Fordel for mig. Det har jeg ønsket at udtale, fordi jeg ved, der er Tilbøjelighed til, naar en Mand i min Stilling skal træffe en Bestemmelse, som har Betydning for ham selv, straks at tro, at det er egoistiske Motiver, der ere de afgørende.

Jeg vil fremdeles sige til, hvad det ærede Medlem for Assens udtalte, at han har ganske Ret, og det er ogsaa oplyst i de Bemærkninger, Ministeriet har givet, at Bispegaarden er en gammel Bindingsværksbygning, men det kan maaske interessere Tinget lidt nærmere at høre, hvorledes Sammenhængen er, saa kan man bedre bedømme, om der er Anledning til at følge hans andet Forslag. Bispegaarden i Odense er bygget paa den Grund, hvorpaa der i gamle Dage stod en Kongsgaard, et Slot i Odense. Oprindeligt blev denne Kongsgaard overgivet til Bispeembedet, men senere blev alt revet ned, og kun Grunden og nogle hvælvede Kældere bleve tilbage. Det er imidlertid en Fortidslevning, hvorom jeg maa sige, at det er et Spørgsmaal, om man kan forsvare at rive den ned, om end Bygningen er daarlig. Fremdeles kan jeg oplyse, at dette Spørgsmaal har været fremdraget før, det har været oppe allerede for et Par Aar siden, men den Gang brød man sig ikke om at faa det afgjort. Hvorvidt det er Tilfældet nu, ved jeg ikke, men jeg mener, der er Anledning til at betænke sig, og jeg antager, at der er adskillige Medlemmer her i Tinget, som ogsaa ville have Betænkkelighed, naar de høre, at en Del af Bygningen er en Oldtidslevning eller i alt Fald en Levning fra ældre Tid. Hvad altsaa angaar den Anmærkning, der er gjort, skal

jeg ikke gøre videre Bemærkninger der ud over, hvad jeg allerede har sagt.

Om Forslaget om ikke at bevilge de 1,500 Kr. til Biskoppen over Lolland-Falster Stift maa jeg sige, at det har gjort mig ondt, at man ikke har villet bevilge dette Tillæg. Jeg vil i saa Henseende gøre opmærksom paa, at den Gang, der blev bevilget et Tillæg, om end som personligt Tillæg, til Biskopperne i Lolland-Falster Stift og Aalborg Stift, var Forholdet det, at disse to Embeders Lønning var et Par Tusinde Kroner ringere end det mindste af de andre Embeder. Det mente man var et Misforhold, og den daværende Minister foreslog derfor et saadant Tillæg, som efter adskillige Aars Forhandling gik igennem. Naar det nægtes her, bliver Forholdet, at Biskoppen over Lolland-Falster Stift kommer til at faa 1,500 à 2,000 Kr. mindre i Gage end de andre. Der er gjort en Bemærkning om, at Biskopperne i Forvejen ere højt lønnede. Jeg skal dog sige, at det kunde vel ikke være ganske af Vejen her at drage en Sammenligning med Forholdene i saa Henseende i de to os nærmest liggende Lande. Med Sverige skal jeg dog ikke drage denne Sammenligning, for der ere Lønningerne saa meget højere, at der slet ikke kan være Tale om at følge Eksemplet her i Landet. Gaa vi derimod til Norge, hvor Forholdene ere mere lige med vore, forholder det sig saaledes, at de to senest oprettede Bispeembeder ere lønnede med en Indtægt af 9,000 Kr. og fri Bolig, og de andre, de ældre Bispeembeder, der ere tilbage fra den Tid, Norge hørte sammen med Danmark, ere betydeligt højere lønnede, end ogsaa op til 14,000 Kr. og fri Bolig. Lønnen for Biskoppen i Lolland-Falsters Stift vilde blive 8,600 Kr., naar han fik dette Tilskud, og jeg synes egentlig ikke, at der er Grund til at nægte ham det. Det er ganske vist Tilfældet, at han kun har været der kort, men paa den anden Side maa det erindres, at det er en ældre Mand, der er kommen der. Han er allerede 62 Aar, saa skal han have Tillæg, skal man ikke vente saa forskrækkelig mange Aar med at give ham det. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at minde ærede ældre Medlemmer af Tinget om, at det Spørgsmaal har været for en Gang før her i Tinget. Der er kun et af Bispeembederne, hvis Lønning er fastsat i den Tid, Venstre har haft Flertallet her i Tinget. Alle de andres Lønning er fastsat langt tidligere, medens det endnu var Højre, der fastsatte